אחרון של פסח ה'תשם"ז

בסעודת אחרון של פסח הנקרא **"סעודת הבעל שם טוב"** ו**"סעודת המשיח"**, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד לכבוד קדושת היום.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, סעודת אחרון של פסח נקרא בפי העולם **"סעודת הבעל שם טוב"** ו**"סעודת המשיח"**, הטעם שנקרא **"סעודת הבעל שם טוב"**, הוא על שם הנם הגדול שאירע להבעל שם טוב הקדוש זי"ע בנסיעתו לארץ ישראל, שניצל ממוות לחיים, כי נסע לארץ ישראל כדי להיפגש עם האור החיים הקדוש זי"ע, ורצה להביא את משיח צדקינו, כי להבעל שם טוב הקדוש זי"ע היה נפש דאצילות של משיח, ולאורח חיים הקדוש זי"ע היה רוח דאצילות של משיח, וביחד רצו להמשיך נשמה דאצילות של משיח, ולהביא את הגאולה, ועוד לפני שנסע, כתב הבעל שם טוב הקדוש זי"ע מכתבים אל האור החיים הקדוש זי"ע, דרך גיסו הרב הקדוש רבי גרשון קיטוביר זי"ע, שהיה גר אז בארץ ישראל, וביקש הבעל שם טוב ממנו שישאל את אור החיים הקדוש אם כדאי לו לנסוע, ואמר האור החיים הקדוש להשיב לו, שאם רואה אותו בשעת עליית נשמה בעולמות העליונים, מראשו עד רגליו, כדאי לו לנסוע, אבל אם רואה רק את ראשו ולא את רגליו, אין כדאי לנסוע, כי הבעל שם טוב זי"ע היה תמיד רואה את האור החיים הקדוש זי"ע בעולמות העליונים בעת עליית נשמה, והיה אומר שבכל מקום שהוא בא למעלה, הוא מוצא שכבר קדמו הספרדי הקדוש הזה, והאמת היה, שהבעל שם טוב זי"ע היה רואה רק את ראשו ולא את רגליו, אבל אף על פי כן מסר נפשו לנסוע אליו לארץ ישראל, ונסע עם תלמידו רבי הירש סופר זי"ע ועם בתו אדל ע"ה, אבל מן השמים עיכבם, והגיעו עד סכנת נפשות ממש, כי עמד עליהם נחשול שבים, ורצה להטביע הספינה, ובא אליו הם"מ ואמר לו שיש לו ברירה, או לזרוק את בתו לתוך הים, או את הכתבים שהיו עמו, ויש אומרים שהכתבים היו כתבי קבלה של רבי אדם בעל שם זי"ע, ויש אומרים שהיה ספר תהלים בכתב יד דוד המלך עליו השלום, ואמר לו בתו אדל ע"ה, שיותר טוב לזרוק את הכתבים בתוך הים, כי ממנה יצא נכד שיכתוב כתבים יותר יפים, וכן עשה, והגיע הספינה לאחד מאיי הים, ונפלו בידי שודדים ואוכלי בני אדם, ורצו להרוג אותם רחמנא ליצלן, ועל ידי נם גדול ניצלו ביום אחרון של פסח ממוות לחיים, וחזרו חזרה לביתם, ולכן חוגגים סעודה זו באחרון של פסח, וביותר מדקדקים בזה נכדי הבעל שם טוב זי"ע, וכן נהג רביז"ל שהיה נכד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וקוראין אותו **"סעודת הבעל שם טוב"**, על שם הנם הגדול שקרה

עמו, ועל ידי זה נשאר לנו לימודי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע וצאצאיו הקדושים, עד היום הזה.

והנה הטעם שנקרא **"סעודת המשיח"**, הוא על שם שבסוף חג הפסח, אנחנו מוכנים לקבל פני משיח צדיקנו, שיבוא לגאלינו גאולת עולם, וכמו שקוראים בהפטרת היום (ישעיה י"א) כל סדר ביאת המשיח, כי בכל ימי פסח הקדושים, החל משבת הגדול, עסקנו בקבלת פני אליהו הנביא, שיבוא לפני המשיח לבשר את הגאולה, וכמו שקוראין בשבת הגדול את ההפטורה המתחיל "וערבה לה'" (מלאכי ג'), ומסיימים בפסוק, הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עדיות פרק ח') **אין אליהו בא לא לקרב ולא לרחק** אלא לעשות שלום בעולם, כי השלום הוא הקדמה לביאת המשיח, וכשיש שלום בעולם, כולם יקבלו פני משיח בשלום ובאהבה גדולה, ולכן בליל פסח מתחילין את הסדר עם קריאת "כל דכפין ייתי וייכול, וכל דצריך ייתי ויפסח", להראות על גודל מדת השלום שיש בין נשמות ישראל, שכולם מוכנים לעזור זה לזה, וכמו שרואים בחוש לפני חג הפסח בכל תפוצות ישראל, את גודל הצדקה וחסד שעושים הבריות זה עם זה, במעות חטים ובקימחא דפיסחא, ובחלוקת מלבושים ונעליים, ועוד ועוד, עד שבזכות הצדקה לבד, ראויים נשמות ישראל ליגאל, וכל זה בכח אליהו הנביא שבא לעשות שלום בעולם, ולהכנים אהבה וחסד בין הבריות, ולכן בסוף הסדר, אנחנו מכינים כום חמישי לכבוד אליהו הנביא, שבא בתוך כל בתי ישראל בליל פסח, ומכין אותם לקראת הגאולה, וצועקים אז "שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך וגו", להודיע שהגיע הזמן שיגיע לראש שונאי ישראל, ולהעמלקים ימח שמם וזכרם, כל הרעה שגמלו נשמות ישראל במשך שנות גלותם, נמצא שבכל הימים הקדושים של פסח אנחנו עסוקים עם אליהו הנביא, ולכן בוודאי בסוף החג, כולנו מוכנים לקבל פני משיח צדקינו, וקוראין את הסעודה האחרונה **"סעודת המשיח"**, ובה אנחנו מודיעים שכולנו מוכנים לגאולה, וכל אחד ואחד כפי שמכנים בעצמו הלימודים הקדושים של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וצאצאיו הקדושים שהם רביז"ל ותלמידיו שבכל דור ודור, כן זוכה לקבל פני משיח, כי רביז"ל גילה לנו (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ב') שסוד משיח הוא התפילה, וכל המלחמות שילחום, וכל הכבישות שיכבוש, הכל מכח התפילה, ונקרא משיח על שם משיח אילמים (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' פ"ג), שילמד לכל הבריות שהיו אילמים עד עתה, שיתחילו להתפלל אל ה', ואחר פסח שהוא התחלת הקיץ, הזמן מסוגל לזה ביותר, כי אז טוב מאד לצאת לשדה ולהתפלל ולהתבודד בין העשבים, ואז כל שיח השדה נכללים בתוך תפילתו (שיחות הר"ן סי' צ"ח), והעיקר להתפלל הרבה בימי הקיץ על שמירת העינים, כי אז הנסיונות רבות בחוץ, ואם העינים קדושות, כל האדם הוא קדוש, וכמו שרמזו בספרים

breslevcity.co.il

הקדושים, על הפסוק (בראשית ל"ח) איה הקדשה - היא בעינים על הדרך, וכן אמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ד.) כלה שעיניה יפות, אין כל גופה צריכה בדיקה, כי הכל תלוי בעינים, וכן להיפוך, עיקר החובות באים לאדם על ידי ראות עיניו, וכמו שרמזו (ריש מסכת חגיגה) הכל "חייבין" בראייה, וכן עיקר השיגעונות באים על ידי פגם העינים, וכמו שכתוב (דברים כ"ח) והיית משוגע ממראה עיניך, ולכן בימי הקיץ, שהם מאד מסוגלים לתפילה והתבודדות בשדה כנ"ל, העיקר לבקש הרבה על שמירת עינים, ועל ידי שיהיה לאדם עינים קדושות, יזכה לראות בהתגלות משיח צדקינו שיבוא לגאלינו גאולת עולם, במהרה בימינו אמן ואמן.

breslevcity.co.il